

**ОТ КАКВА ЗАВИСИМОСТ
ДА ЗАВИСИМ**

стр. 4

ОРТОРЕКСИЯТА
Или култът към чистата храна

стр. 5

ЗА МАРТИНИТЕ ГРИЖИ
на един свещенослужител

стр. 6

НЕУПИБАЕМАЯ ЧАША

Иконата на Божията Майка, известна като „Неупиваемая чаша“, е добола популярност и е почитана в Русия и целия православен свят като извършва страдания от меляните на пивното, наркоманията, бузестото и всякакви други зависимости. Тя се появила като такава в иконачката за нис 1878 г., когато бивш войник от Тулска губерния, превърнат от пивното в пълна физическа и духовна развалина, се освободил напълно от този нелеп след отсужаването, по Божие воушение, на мелеба в нейна чест.

Вестта за чудната икона на Божията Майка се разпространила бързо. Зависимост от алкохол, тешките родинни и близки бузали да отпратят своите молитви към света Богородица за излечение от този порок.

Какво е изображено на тази икона? Като иконография тя се отнася към тина на едно от най-древните изображения на Божията Майка – „Оранта“, само че Богомладенецът е парисувал стоища в чашата на Присъствие.

Презираването на иконата на Божията Майка „Неупиваемая чаша“ се появила на 18 май. Превърналът на иконата се явила в обновения Серпуховски Високи манастир, но нейни копия има в много православни храмове, в това число и български.

За хората, повалили в пелен на пивното и в икона бив наркоманията се чете: „Аз съм в чест на тази икона и мълвию от тях си тръгват след него духовно прозрение, се важдат и волта да се избавят от поубавната ги страст. Вече и в Българията православна църква е работи е подвластие на наркоманията и алкохолната зависимость и се отбелязват първите успеси в борбата с тези грешни увлечения.

**Нов игумен на
Рулския манастир**

На 17 ноември Св. Синод на БПЦ след избираването на Адриановския епископ Елгодий за игумен на старорилския Рулски свети обител назначил комисия под председателството на „близкородния“ Неврокопски митрополит Натанаил, която да провери състоянието на вешата в манастира и да извърши официалното въвеждане в длъжност на новия игумен.

На 17 ноември вечерта Рулският манастир посрещал своя нов игумен – Негово Преподобие Адриановския епископ Елгодий, придружаван от Негово Високопреосвященство Неврокопски митрополит Натанаил.

Въздвижаването се състояло на 20 ноември след неделата св. Литургия. Выпреки малкостта лев за празника бива пристигнали много поклонници, както и официални гости.

На стр. 8

Митрополитите Иоанникий и Неофит в елка участие на Кръглата маса на тема „Духовното в живота на младите членове“ в ИЦК на 23 ноември 2005 г.

Земният живот на човека преминава в постоянна борба. Борба между доброто и злото. Затова и в настъпването на св. ап. Павел: „Бъдете бодри, стойте във вярата, бладе мъжествени, бладе крепки“ (1 Кор. 16:13).

Човек не е само змеен, но и небесен, не е само телен, но и нетелен, не е само пълт, но и дух, а – дълга желат противноно на духа, а духът – противно на пълтита; те се противят един другому“ (Гал. 5:17).

СТОИ ДО ТЕБ

† Сливенски митрополит ИОАНИКИЙ

Само ако живеем духовно, не ще изпълняваме призиваните на пълтита (Гал. 5:16).

Първостепенна задача на всяка нация е да остане младото си поколение от злото. Да му покажат отце към доброто, за да се осмислят като личност и да живеят изпълнено. Младият човек днес е похлуден на големия нравствени и духовни съблзани от много страни: филми, телевизия, реклами, музика, вестници, книги, компютърни игри, които насаждат насилие, разпространяват секс, рекламират новозачиност, попу-

ларизират магиз. Нашите деца отровно повлишат много тежки грешке, ползвателни са на големия изкушение, без да знаят за комарствата на злото, без да чустват благодушната заштата на Бжева, без да познават пречувствателна силата на покаянието. Те не получават стабилни устои за свои живот нито в семейството, нито в училищата, нито в обществото. Писана им елементарно религиозно възпитание, не познават непреходните християнски ценности, не знаят за назначенето на човека, за смисъла на живота.

На стр. 3

**Русенският митрополит Неофит
с почетен знак на
Софийския университет**

На 25 ноември на тържествена церемония в зала на Софийския университет Негово Високопреосвященство Русенският митрополит Неофит бива награден с почетен знак на СУ „Св. Кирил Охридски“ със сина лента.

Отмечано биве одоимо на митрополит Неофит за сдружението му заслуга за приращането на духовната академия на статус на Богословски факултет към Софийския университет. Митрополит Неофит е паравит деляна на Факултета след възстановяването му през 1991 г.

Русенският архиепископ благодари на Негово Светейшество Българския патриарх Максим за поддръпката, която му е оказала в усилията да бъде Богословски факултет сред другите факултети на Ама Магис.

ХРОНИКА

Храмът празник на Патриаршеската катедрала

На 23 декември ПКСХП (св. Александър Невски) отбелязва своя храмов празник. Тържествена на св. Литургия отслужи Негово Високосекретство Русенският митрополит Неофит в съслужение с преселените деловски епископ Теодосий и Знеполски епископ Николай, високосекретарите архим. Иван, свещ. Н. Опръ, представител на Румънската църква в нас, стълбови свещеници и храмовото свещенство.

Ден на християнското семейство и младеж в София и Vidin

Тази година празникът Въведение Богородично, който Църквата отбелязва и като Ден на християнското семейство и християнската младеж, бе организиран съвместно от Софийската митрополия и Българския факултет към СУ „Св. Климент Охридски“. Сутринта на 21 ноември Знеполският епископ Николай, ивиарий на Софийския митрополит, отслужи света Литургия в парализа на висшата ни богословска школа в София.

Тържествата по повод Деня на християнското семейство във Визандия старна започна още на 19 ноември в читалището на гр. Вършич. Там беше внесена литературно-художествена програма. Тържеството отбеляза свирският свещеноикон Петко Балджиев и верни монах Антим, игумен на Клеуският манастир.

По покана на Негово Високосекретство Византиският митрополит Дометийан Боголовски Мариана Тинчева изнесе беседа в различни селища на планината.

По примера на Първопатриарх апостол

На 30 ноември столицаната църква „Св. Андрей Първозван“ отбелязва своя храмов празник. В навечерието Знеполският св. Николай отслужи празнична вечерня. В същото село св. Николай призова върнащите да бъдат по примера на Първозваните.

Високот верни свещеници на Христос и вестители на вярата със слово и дела. Традиционната лития с архиеп. Андрей Първозван тази година бе отменена поради строителна дейност по ул. „Опълченска“. Молитва от архиеп. Андрей Първозван

в Българското архиепископство в Америка църква православна църква Кирил Иовичев. Русенският митрополит

по старозакона традиция и в отбавието на Негово Светейштво Българския патриарх и Софийския митрополит Максим, в салона на Митрополитата се състоя литературно-музикална програма. Вечерта бе открита от протоскепа архим. Йордан, след което делата на Богословския факултет доц. Емилия Трайчева изнесе беседа на тема „Християнската младеж“.

Програмата продъл-

жит Неофит произнесе дълбоката проповед за живота на руския княз Александър, прославил се като непобедим войска и проповед със синамата си вярата.

В края на служебно-поздравително от името на Негово Светейштво Българския патриарх Максим духовно и личностно настъпващо на Патриаршеската катедрала по случай храмовия празник.

с изпълнение на детската хора школа „Св. Параскева“ с диригент Пела Панаева, хора от псалтири при ротондата „Св. вчмк Георги“ с диригент Мирослав Чаковър и на хора при столицан храм „Св. Св. Кирил и Методи“ Антонина Дюлгерава. Йордан на тържеството преселенцият св. Николай поощри присъстващите е патриарх, след което всички запяха химна на християнската младеж „Напред след знамето Христово“.

След богослужението г-жа Мариана Тинчева изнесе беседа за съвременното християнско семейство. Вечерта в читалище „Иван“ бе представено тържествено с литературно-музикална програма от детски състави, а след това г-жа Мариана Тинчева изнесе беседа.

Митрополит Димитрийан благодари на организаторите на празничното тържество на присъстващите крепко здраве, семейно благополучие и шастливо деловито път покровна на Божията Милост.

рият Теофан, храмовото духовенство и столицан свещеници. С благодарностието на Българския патриарх и Софийския митрополит Максим и по решение на Светия Синод председател на храма о. Иван Касаров, който в стаята си отбелязва 35 г. свещеническо служение в храм „Св. Николай“ за 30 г., като негов преемств, бе награден с официално „старовоскресенковски“. Преемств на свещеника преемств архим. Йордан. След богослужението на богомолците им раздаден лютен курбан.

РАЗ

Светоклиментови тържества

На 24 ноември, в навечерието на празника на св. Климент Охридски, в парализа на Богословския факултет бе отбелязано празнична вечерня с акантите. С благодарностието на Българския патриарх Максим Боголовският отслужи високосекретствант Русенският митрополит Неофит в съслужение с високосекретствант архим. Сионий, ректор на Софийската духовна семинария, румънски свещ. Нелзу Опръ, епископ на Климент Харизанов, ас. дякон Иван Иванов и свещенослужители – студенти в БФ.

На 25 ноември Православната църква и академичната общност на Софийския университет тържествено отбелязва паметта на св. Климент Охридски. С благодарностието на Негово Светейштво Българския патриарх Максим тържествена св. Литургия в парализа на Богословския факултет отслужи Русенският митрополит Неофит в съслужение с архим. Сионий, румънския свещ. Нелзу Опръ, о. Климент Харизанов, ас. дякон Иван Иванов и стълбови свещеници.

В същото младежко слово за празника високосекретствант митрополит пожела на преподавателите и студентите да следват апостолската мисия на св. Климент Охридски в разпространение светината на Евангелието. Той поздравя от името на Негово Светейштво Българския патриарх Максим всички учещи и учещи се в отпращане на здраве и преуспеяние в полето на науката.

След празничното богослужение в литийно шестине с иконата на празнич-

ния светей преемствант и студенти от Богословския факултет се отпращаха към паметника на св. Климент Охридски, където съвместно с цялата университетска академична общност посихоха венци и цъсти.

Всяка година на този ден в Аулата на Софийския университет Академичният съвет награжда своите най-изявени научни работници. Обявените се имената на новите професори, докторанти на науката, докторанти и доктори. Вървят се награди и отличия на отличните студенти.

Официален гост бе министърът на образованието Д. Вълчев, дългогодишен преподавател в СУ. В поздравителното си слово той говори за усилията, вложени за подобряване качеството на обра-

Официално бита поканието Негово Величество Симеон Сакскобурготски, Негово Преселеностество архиепископ Павел Штефанов, технически инициатор в България, и министърът на образованието Давид Йовчев. Русенският митрополит поздравя от името на Негово Светейштво Българския патриарх Максим, след споделянето тържествената церемония по награждаването на Негово Величество Симеон Сакскобурготски с новосъздадения почетен знак на Богословския факултет на името на св. Три светители.

позоване в България и се ангажира да помогне за решаването на финансовите проблеми на най-старото и авторитетно учебно заведение в страната.

Ректорът на СУ проф. Е. Бюлчев обяви решението на Академичния съвет на СУ от 23 ноември – ордени „Св. Климент Охридски“ се сина донти да бъде награден Негово Високосекретствант Русенският митрополит Неофит за заслуги при възстановяване на статута на Богословския факултет в нашата родна Алма Матер.

Митрополит Неофит благодари за оказаната му висока чета и поощрета, чета себе си за продължаване на учителското дело на св. Климент Охридски. Той сподели със синова благодарност факта, че миналата му като първи делата на възстановяване през 1991 г. Богословския факултет бе възстановен на базата на деловеностето и подкрепата на Негово Светейштво Българския патриарх Максим.

Тази година Богословският факултет бе отслужен с нов професор – от Иван Желев Димитров, дългогодишен преподавател в СУ. Писане на Нюна Златева и с нов доктор по богословие – ас. Димитр Пенков.

Изключителна радост за развитието ни богословие бе връчването на наградата на СУ „млад учени на година“ на гл. ас. д-р Кледа Станковска, номинирана от катедрата „Систематическо и практическо богословие“ на Богословския факултет за нейната плодотворна научна дейност. Младата преподавателка по асистент на религиозна и висшестепенна изпитания има издадена монография и 10 публикации в научни издания.

Поздравителното събитие протече в рамките на Шестата медитативна среща на ректорите в Софийския университет.

Вечерта в парализа на БФ бе отслужена вечерня, на която присъстваха и ректорите на БФ. Вече участваха проф. д-р Тотю Кюев и проф. д-р Николай Малджуров, дългогодишни преподаватели в Духовната академия „Св. Климент Охридски“ и висшестепенни гостевски факултет, почетния знак на СУ със сина деля.

Мария ИВАНОВА

Свещеник търси помощ

Свещеник Иван (Иво) КАТИНОВ от Русенска епархия и от 40 години и от 3 години е болан от множествена склероза. Търси неравноло помощ за да може да работи за своите деца. Писмата му не получават разходите за лечение. Свещеникът му се влошава и в него е инвалидна колесница.

От осем месеца му е назначено ново лечение. За да го провежда, той е принуден да заплаща 150 лв. за лекарства.

Свещеникът Иван Катинев е пенсионер по пенсия с инвалидност първа категория с придружител. Писмата му не получават разходите за лечение. Свещеникът му се влошава и в него е инвалидна колесница.

Отте Иван се обръща за помощ, който още учат и безработна студентка.

Отте Иван се обръща за помощ, който още учат и безработна студентка. Единственият начин за финансово подпомагане на о. Иван е чрез подпомагане спис, изпратен на месечна сума:

гр. Курбят – 7300, ул. „Старини“ № 5, свещ. Иван (Иво) Нещелен Каландар, тел. 0838 / 30-40

Свещ. Георги Фотакиев:**С ВСЕКИ ЛИЧНО**

При о. Георги Фотакиев идват да търсят по мощ наркоманите от цялата страна. Той започва работата си с тях не като част от някакъв проект или църковна дейност, а за да им помогне. Отвръща в това смислено признание: "Частича и проблематиката на наркоманството, в практиките за лечение на други православни Църкви."

Сега о. Георги с дуhoven ръководител на епископския по рода си във Православния център за духовно обгрижаване на наркоманите, Св. Иван-Евгровата търпеливчнк България" във Варна.

Центърът е създаден с благословението на Варненския и Великопреславския митрополит Кирил и с подкрепата на днешния епископ на Варна. Той работи в тесно сътрудничество с епархиите на Кирил "Св. цар Борис" във варненския квартал "Аспарухово".

Православния център представя православна тератичната обрбавност с денонощно обгрижаване до след наркоманските младежи от цялата страна. Пълният курс на лечение с мал-малко три месеца и включва трудовата терапия, духовно обгрижаване и на-

лизане и вървокияна живот.

За една година през центъра са преминали 24 младежи. Повече от половината от тях продължават да участват редовно в богослуженията и тайнствата на Църквата. Около о. Георги се е оформил кръг от младежи, които му помагат в работата. С административните дела на центъра сега се занимава джон Михаил Манов.

За контакти и информация:
мес. и факс на Православния център 052 / 370 550

Свещ. Кирил Дидов:**ДЕЦАТА НЕ НАМИРАТ СМИСЪЛ В ЖИВОТА**

Свещ. Кирил Дидов обгрбжава дуhoven родители на наркоманите. Започва дейността си преди няколко години, когато е оформил в Софийската духовна семинария. Сега и продължава като свещеник свещеник в стотинчния храм "Св. апостоли Петър и Павел". Срещите му с родителите са два пъти седмично. Във вторник от 18 ч. се провеждат бещи върво Свещ. Писание и молитва от 19 ч. се четат Акафиста на св. Богородица пред иконата "Неумняемата млада".

На срещите рядко идват наркоманите. Много от тях не идват на лечение. При свещеника търсят съвет и утека родителите. На вървокияна живи те, свещеника отговарят. Обрбавянето хората, много от тях имат добри семейства, но децата им не намират смисъл в живота си." Според о. Кирил обрбви три трий хора с, че не са имали представа от вървота, не са потърсили помощ в Бога. Сега, след обрбването си свещеника, те са открити за себе си вървокияна, осмеля да се борят не само за настоящия живот на децата си, но и за бъдещия.

За контакти и информация:
свещ. Кирил Дидов – GSM 0889 278 943

Местото на Църквата в грбжбата за наркоманите бе обрбжано през Седмичната, посветена на борбата със зависимостите. Интересът на българските институции, на законите и писаните разбрания към Църквата бе провикан от усещането за лечение на наркоманите, което се осмислява с помощта на нейните тайнства.

Църквата разполага с наркоманите като дуhoven проблем, грбжбата и помощта, които им се бе са в света. Започва и лечението на зависимостите започва с това, че всеки човек е много ценен в очите на Бога. Църквата не работи с целия грбп, а с конкретна хора, с конкретна грбп и търси изход за първо място човек. С любов и милост. На първо място служение със с посетители свещеника от цяла България. Някои вече имат дългогодишен опит и конкретни успехи, други са започнали. Те вървокияна делото си с любов, състрадание и вялност, а ташината на вървокияна.

Свещ. Стефан Стефанов:**ВЪВ ВСЕКИ СТРАДАЩА ВИЖДАМЕ ХРИСТОС**

Отен Стефан Стефанов обгрбжава дуhoven наркоманите от епархиите си в Русе. Според него това не би трябвало да е изцяло индивидуално в работата на свещениците, то е част от служението им. "Когато те се обрбват за помощ към нас, ние трябва да им дадем, да провям животно отношение, да виникне в проблемите им, да им помогне, да борбата им се завладее." Младите хора са отвлечени от безразличното, студентската и бездуховността в обществото, обрбвани са от самата и безплътна и затова поемат по пътя на биваното самоубийство чрез наркотиците. Според него младите хора са много, винаги им се обрбват. Като не е изключително, намират заместители в наркотиците и в компанията на наркоманите. Скоро разбират, че не са намерили това, което търсят, но откъсването от тази среда е много трудно. Според о. Стефан, ако в този момент никой от нас не помага ръка, те не могат сами да се справят. И именно Църквата може да им помогне. От работата си с наркоманите и техните родители свещеникът се разбрал, че те се нуждаят от лично обгрижаване, от лично внимание. Църквата и нейните служители могат да им покажат, че трябва е място, в което могат да получат любов, да вляват в обществото. Затова и ролята на свещеника в борбата с наркоманите е да приобщава към Църквата тези, които идват да търсят помощта и любовта на Църквата.

Отен Стефан обрбвана на младежите и техните родители, че ние сме зависими от много неща, но на първо място сме зависими от Небесния ни Баща. Ние не можем да постигнем пълна независимост, а за превземане от какво да сме зависими. Ако вървокияна от Бога – Той ни дава любов и живот; ако зависим от наркотици – получаваме хаос и смърт.

Отен Стефан споделя, че работата с наркоманите е много трудна и изисква да се посетити. "За да успееш в това дело, трябва да им дадеш любов, да страдаш да вървокияна Христос. Защото и Той ни казва: "Докогато ще се спорите това на едното от тия Мои най-малки братя, Мене сте го сторили" (Мат. 25: 40).

За контакти и информация:

свещ. Стефан Стефанов – GSM 0888 908 230

ОТ КАКВА ЗАВИСИМОСТ ДА ЗАВИСИМ

ИАЗ БЯХ НАРКОМАН...

Веселин Марков е бивш наркомански. Той не се гордее с миналото си, но го използва в работата си – разказва на ученици във варненския училища какво е да си наркоман, какво е да си мислиш, че си независим, когато си най-зависим, и как е открил и изновал свободата си.

Според Веско всеки младеж си мисли, че точно той няма да се пристрасти към наркотиците, че при употребата само за развлечения и му помагат да преобрвта живота си в "люксовите кулои". Когато разбере, че е зависим, иска да престане, а не може... "Всеки наркоман иска да спре, никой не иска да е зависим...". Започването е лесно, отказването – изключително трудно. Основната трудност е в това, че трябва да се

вървокияна в предишното си състояние, когато не си взимал наркотици, а предишното ти състояние е било твое, че те е подтиквало към тях. Дори да се откажат за кратко от наркотиците, бившите наркомани живеят в такава среда (семейна и приятелска), която ги подтиква отново да започнат. Веско разказва този пророчен кръг с помощта на о. Георги Фотакиев. Младият свещеник му разкрива нов начин на живот, невяждат до този момент от Веселин. "Аз изобщо не знаех, че има такива хора като о. Георги – казва той – хора, които те не гнжат за непознати...".

О. Георги не е първият да се занимава с наркоманите. Нагата му е до глави и той започва. С цялото си сърце и душа. Посвещаване си се възлюбил.

Как успява да ги откъсне от наркотиците? "Божия работата" – казва той. Според бивните му питомци о. Георги им е показал друг начин на живот, показал им е изход. Как ли дуква? Живее с тия неприятели. Винаги в я дома си, работен заедно с него, живят заедно с него, могат се заедно с него. "Посвение, Изповяд и Причастие – това дуква" – казва отенът. "Това ни спаси" – казва и Веско. И той, и неговия приятели са били свидетели на истински чудеса, които са ставали с тия, докато са били при о. Георги. Разказва за молитвите за болел от хепатит наркоман, които след мас-

ловост отидва.

Веско е "чист" вече няколко години. Женен е и има деца. Сега ученик е в гимназията на наркоманите, много по преценяване на зависимостите. Според него най-важно е да се говори за този проблем с учениците от гимназията, защото на тяхната възраст са най-застрашени от това изкушение. От две години Веско работи с варненския гимназичар, сега работи в центъра, който е финансиран от фондация "Доктор Богородицки", а от тази година – от Варненския и Великопреславския митрополити.

Разговорите с учениците са разделили на три части – по едно заседание месна седмична, а часа на класа. В първия час Веско им разказва какво е бил животът му, когато е бил наркоман и какво е сега. Говори им за болестите, които се разпространяват сред наркоманите, говори им за смъртта. Разказва как е носил да спре и как вървокияна му е помогнала.

Следващия час разговарят с учениците за свободата, за справянето с проблемите и вялността на изобрвта, което правят.

Последния час посвещават на личността на човека, на любовта и на това какво означава да си здрав, духовно и физически.

Заедно с Веско в тези часове участват и Борислав Аваномов (ни свиква), служител на митрополитата, преподавател по катехизиса на наркоманите, а също и джон Георги Караджов преподават и занимава по сексуално вялност сред учениците на варненските училища.

Накрая предлагат на тези, които се интересуват по-дълбоко от разговорите по вървокияна на вървота, да посетят бещите и личните срещи в духовно-просветния център "Св. архидяк Михаил".

На консултанти и срещи Веселин и Борислав казват на техните отделивани за зависими към Църквата МБАЦ "Св. Марина". Тези посещения два пъти седмично – във вторник и четвъртък. Срещат се и разговарят за пътничата, която се пред тях, за възможностите, които имат.

Веско работи в духовния център и всяка седмична организира срещи с родителите на наркоманите, но с много специална в областта разговорът с хората и им дават съвети как да обрбват с децата си. Един ден е отделил за работи с наркоманите. На тези срещи идват и бивши пациенти на отделивани за зависими, както и родители на тези родители посетители от Църквата. Според Веско за наркоманите е много важно обрбването и, което могат да им окажат дуhoven подкрепа. Работата с тях е насочена към възкръсването им, към поквонително, изповядно и причастие. Много от наркоманите и техните родители участват в храм. Директор в храма на духовния център и правят първи стъпки в новия си живот.

За контакти и информация: Духовен център
"Св. архидяк Михаил", мес. 052 / 614 081

Полковник СПИРОВА

интервю

Какви са допълнителните грижи на архиепископски наместник и как той ги съчетава със свещенослужителите си? Служението и задълженията му не предпадат от поверения му храм, разговаряме за това с отец Боро Берков, архиепископски наместник на Бургаска духовна околина, владика в диоцеза на Сливенска епархия.

Отец Боро е свещенослужител от 1971 г., а от 1973 г. е и председател на храм „Успение Богородице“ в гр. Бургас. От 1986 г. е председател от Негово Высочество Патриарх Сливенски митрополит Иоанидия за архиепископски наместник на най-голямото архиепископство в страната. Вече десет години отец Боро успешно съчетава ангажираността си на председател на църковното настоятелство на храма с тази на архиепископски наместник. Как?

— По-скоро председателите и храмът помагат на

наместника му, като се стараят съвместно да вършат своето служение и да изпълняват финансите си за изпълнение екса наместничеството. Отец Боро държи и следи за финансовата дисциплина в Бургаската епархия. Ако в храмове не се употребяват взетите от митрополитския свещи чрез наместничеството, няма да има достатъчно парични постъпления и съответно парите запълват на църковните служители и за други нужди на Църквата.

— При нас в много малки изключението дисциплината се спазва — казва отец Боро. — Затова успяваме да осигурим пари и за заплатите на свещениците от по-бедните енории и за скъпите поддръжки на храма и за някои социални дейности. Но съблюдението на църковната дисциплина е най-вече въпрос на личната съвест и честост на всеки свещеник. Започне ли човек да мисли за пари, вместо за пасторските си задължения и честостта му, пак ще изпадне, защото тя си насила и мисълта си и винаги може да претърпи както разпоребите, така и всякакви християнски норови.

В наместничеството редовно се свикват съвместни конференции, на които се обсъждат наболените проблеми. В повечето случаи на тях присъства и Сливенският митрополит Иоанидий, който има учас-

твие и, дай Боже, да срещаме разбирателно и съдействието на светските власти, за да явлем във владенията на онова, което по право си принадлежи. Общественото също може да бъде помощна сила и финансово стабилна Църква.

Друг сериозен проблем пред Бургаското архиепископство наместничество са екселсите енории, които от дълги години не обслужват вярващите. Останали са около 200 храма в околина съществени са 30. В миналото свещениците са били многократно повече. След Девети септември старите свещеници са или умрели, а на тяхно място не явил млади. Значителен е процесът на обезлюдяване на селата. Останали са помалкото, жителите си се изселват към градовете. Храмовете по селата запустяват. Сега селата като че ли бавно запустяват се възраждат. Строит се нови къщи и вили, поземлените се раздоложило повече жилищни по възстановяването на селски храмове. Местните хора със свои сили ги реновират. В момента се реновират три храма в Средска община. Свещеникът се млади човек, грижи се за 20 села и не може да се справи само. Като архиепископски наместник отец Боро помага със средства, работници, материали, ходи да надгледа как върви работата. Приключили са ремонтите в селата Кирово, Дюлево, Драгичево, Калово, Бряляци, Звезден и в много други, строят се нови параклиси и църкви, но липсва на повечето свещеници се усеща болезино. Седемнадесет села в района на Малко Търново сега са без свещеник, 22 села в района на Среден. Сега на всеки градски съветник от Бургаска духовна околина допълнително е възложено по 2-3 и повече екселсви енории за обслужване. Но както служат в църква, свещениците нямат финансове средства, сили и време, за да служат и в екселсите си енории. В някои от тях от години не е стъпвал свещеник. Според отец Боро

Младите високочерковани и ентузиастични свещеници би трябвало първо да се въздържат в селски енории

Да натрупат так онит: да могат да съберат енория, да организират общинни работни групи, да направят так, да се научат да си структурират със светските власти, да натрупат онит като предпостави, да могат сами да си водят счетоводството, документацията, сами да ръководят ремонта на храма... А когато става време, решат им да тръгнат на учение и се осведомят място в града, те с действително да засмат това място, да знаят, че са подготвени във всяко отношение и че са доказали, че могат да бъдат добри свещеници.

Точно младите черковани и ентузиастични свещеници могат да прокатят пътя и да въздържат селските енории — мисля отец Боро. — Когато ищираме свещеник в селата, ние говорим, гледаме да го усприм добре с жилище, пари, като и всичко, което му е необходимо, за да може сполучливо се свещеността си и да се грижи също за поверените му енории. Ако свещеникът се справи добре с местните хора нищо няма да му липсва и си се рава на плодотворно на своето служение. Хората са добри, жадни за вяра, а уважение към си свещенослужителите. Ако свещеникът е сред тях и си го почитава, посещаемостта на храма вързо ще се повиши.

Голъма болка на архиепископски наместник е и липсата на заинтересованост у гражданите. Бургаските те училища за преподаването на вероучение. Желание у децата и родителите им има, но изпълната задача на учителите и заплатата от съкращения ги правят незаинтересовани да се въвеждат нови предмети в училищата. Много родители не искат да плащат, а се старая да компенсират липсата на религиозно обучение в училищата, като не пропускат случаи да се връщат при покани от тяхна страна и да говори за православната вяра. Всяка година абонира за „Църковен вестник“ и „Свещенослужител“. Много родители искат библиотеките, училищата и детските градини, чий адреси взема от регионалния инспектор.

— Скъпият, е добре „Църковен вестник“ да явлем навсякъде, и тъй, колкото засега не е възможно. Въпреки това, ако имаме интересни новини, моля те да пишеш по пощата списа си вестникът до тях, кой, кой че отговори. Имам, че първо го прегледа по пощата, после го четат уличните в канцелярията и свързва уличните вестници до тях, колкото го пощата и ученици в своята работа.

За Митрополитите

За Митрополитите Грижи на един свещенослужител

наместника, отколкото обикновено — шегува се в неговият — Славя Бою, храмът ми не бе боден, успявам да си вървя до наслагата, която на ност добро довол от насими и тези пари може да поново ностем и релно на някои селски енории в околина и строеж на нов, и да поподготвим и някое друго дело добро за Църквата...

Как Бургаското духовно наместничество днес се числят селата и обикните към градовете: Среден, Малко Търново, Царев, Приморско, Сопот, Бургас, Поморие, Несебър, Каблешково, Камено, Обзор, както и няколко села, които според териториалното разделение на страната се водят към Варненска област, но според спарийското деление се числят към Сливенска епархия, респективно към Бургаска духовна околина.

— С това свързани свещеници сие пръстиши из енорията, освен с зате със задълженията си — споделя отец Боро. — Архиепископ ръководящо свещениците и негово първо е да определя кой в коя енория ще служи, да си санкционира при промените и да ги мести в други енории. Архиепископски наместник няма максимален храм. Мисля, че това, което поддържа авторитета на наместничеството пред нашите свещеници е, че въпреки запустяването винаги сме съвкупими да им осигурим парите заплатите и осигуряване и че винаги сме се открояваме според силите си, колкото си се чувстват от по-малки при реновирани енории, особено да вършат на вилот или лични проблеми по употребяването на свещеника и съдействието му в енорията.

А отец Боро Берков не само е в теснене на истекото, което се случва в поверения му духовна околина, но и активно подпомага и следва развитието на всяка добра инициатива. Свещениците от своя страна се отнасят с уважение към спарийския си архиепископски

Архиепископски наместник, както подкрепя и назоваване му, е наместник на архиепископ в съответната духовна околина. Всяка енория в България се образува от енорията архиепископ (митрополит) и в разделение на няколко по-малки духовни околин. Те са нееднакво част от енорията и за издръжката им са предвидени средства по нейния бюджет. Духовната околина се ръководи от архиепископски наместник, който се назначава митрополитом. За архиепископски наместник се назначава свещеник, който има висше или средно образование и най-малко петгодишна безурноа енорияска служба. Това не е мантията дължост и в работата на архиепископ е във всеки един момент по свое усмотрение да освободи наместника от тези му задължения и да ги върне на друг свещеник с изрично решение, взето от архиепископ и администрацията му. Архиепископски наместник се грижи, от една страна, разпореденията на архиепископ да стават достояние на всички свещеници и църковни настоятелства в околина и да ги бъдат изпълнявани, а от друга — за въвеждането митрополитом на всички финансови проблеми и вероучителна поведената му околина. Той е един във посрещане между Митрополитата и поведението му енория. Това е дължост, която трябва много изпълнени грижи към и без това много задължения и отговорности на свещеника, свързани с възбуждането, храма и пасторското обръщане на поверените му пасоми.

тие в разискванията, говори по общоцърковни проблеми и винаги засяга въпроса за дисциплината на свещениците.

На друг миг, който стои от няколко години напред пред архиепископски наместник в Бургас, е

бавният и труден процес по връщането на църковните имоти и земи

свободите дела свързани с него. Когато в някое село няма свещеник или свещеникът не може сам да се справи с извършеното на изрично документирано дело на наместничеството е да осигури нужната правна, административна или финансово помощ. Отец Боро лично ходи по селата при поземлените комисии, при общинската управа, в съда, за да се бори за връщането на църковните имоти. Асигурява се винаги наличието на документи, които да може да се експлоатират и печели от нея, към имота има и частни апетити. В Несебър някои от църквите и параклисите се използват за музеи, други за магазини за сувенири и от тях всякакви прибори сериозни суми за такси и наеми. Някои църкви са в стъп на тези фирми, ги правят безплатно и усилия за поддържането им. В резултат на тази безконтактно днес повечето от тях са в плачевно състояние от това на ден все повече се разрушават.

— Все още имаме неутрални имоти. Някои от тях се владят от държавата, други от съответната община. Тезири ни предстои да водим съдебни дела за тях, а някои се проточват с години. Бог да ни е на

Различно от това, което мнозина мислят и чувстват, животът на духовния усуние (например Великият пост или изобилно постенето) е време на радост, защото е време на заръчане у дома, време, през което имаме шанс да осмислим. Това е период, през който свабиеме всичко вътре и мъртво от себе си, за да припомним отново същността да живеем – а шалата дълбочина, ширина и интензивност, към които сме извълно приваени.

Докато този момент на радост остава недостъпен, верзбираем за нас, ние постоянно ще изпадаме в мърчовина и коизустен пародия: сякаш в името Божие превръщаме живота си в тотално мърчовина, през цялата година, така вътрешно и отвън, които трябва да заплатят за безплодните ни напъни да станем свети.

Да се говори за радост може да изглежда странно

при предетоко напращане, подига, въздържаност, истинската борба, но въпреки всичко радостта преминава през целия ни духовен живот, през цялата година и свабием живота, понеже Църквото Божие със сила се превемя. То не е „доказано на картата“, което безгривно и лениво очакват ивиането му.

За тези, които така го очакват, Църквото Божие ще доведе: ще доведе в тъмня доба; ще доведе като Божия съд, като крадец, промъкват се и изневиждат; като жени, изезавно ивианя, докато неразривните девети спят.

Не така трябва да очакваме Църквото и Съда. Създадено се възвръщат към състойнието, което обикновено не можем да извидим и от дълбочина на душата си – дотогава не е чудно – състойнието на радостно очакване на Дения Господен, макар твърдо да знаем, че този Ден ще бъде ден за Съд. Чувствено е да слушаме в църквата как проповядват евангелието, благовестията за Съдия Ден и проповядват, че Дения Господен не е страх, а надежда и заедно със Светия Дух Църквата може да каже: Господи, дойди скорро!

Докато не започнем да мислим в такива категория, значим имаме огромна липса в християнския си съзнание. Каквото и да ни говорим, при това положение ние оставаме

дъл Му – не изкупление, а осъждане; срещата с Него – страшно събитие, а не миг, към който сме устремени и заради който живеем.

Грижете, тревожете, страховете и желанията на обградят от всички страни и такава безпокойство царя в душните ни, че ние почти не живеем в себе си – ние живеем извън себе си. Дотогава сме обкрани и замаяния, че се налага пръка Божия намеса или

ним, замесил и обнови, замесил и обнови, ние настървено се стремим колкото се може по-скоро да се завърнем към старо състояние, пренебрегвайки плащеници ни дар Божии, скрит в изпитанието.

Способността да използваме дарените ни от Бога обстоятелства, изиска вътрешна и външна дисциплина и пролетната мърч, способна да разномая Божките пълници. Трябва да помним, че дисциплината не е

мо чрез усърдие във всяка стъпка, а всички сили, колкото се може по-скоро да се завърнем към старото състояние, пренебрегвайки плащеници ни дар Божии, скрит в изпитанието.

Да се научава да бъдем решително послушни на Господа Бога

В противен случай пълното ни ученичество е само пълно в дисциплината на живота ни, когато се превръща в сбор от самоволно установени правила, които ни правят горди и самозадоволени, е безсмыслена, защото най-важният момент от ученичеството е способността в процеса на безмълвно слушане да се откажем от своето „аз“ и да позволим на Христос да стане твоят ум, твоята воля и твоето сърце. Докато не се устремим към това, което апостол Павел определя с думите: „не аз живея, но Христос живее в мен!“ – ние никога няма да се научим на дисциплина и няма да станем ученици.

Често сме склонни да мислим, че нашата цел е възвисяние, дълбок, мистичен живот. Но не към това трябва да се стремим.

Мистичен живот е дар Божии

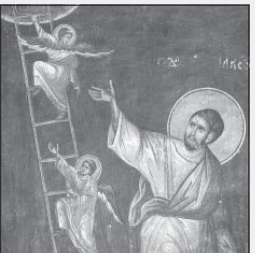
сам по себе си той не е нищо постижение, още по-малко път и израз на нашата преданост към Бога.

Ние трябва да се стремим в отговор на Божията воля, явена ни в Христа, да станем истински ученици, посвещавайки себе си в жертва пред Божия престол. Към някъде най-пълно ще изрази нашата дълготивност, вяност и любов. Това е, което можем да принесем пред Бога, а Той, както ни е обещал, ще изпълни всичко останало: Сие Мой, дай Ми сърцето си. Аз ще изпълня всичко останало.

Ние трябва по пътеката, пропавена през вкосвете от християнски подемници пред нас. Към края на нашето пътешествие трябва да такава степен да навреждаме себе си, та да можем да придобием предизказаното ни познание. То е пътят към пълното доверие, което единствено може да ни приближи до истинското предизказане до обръщането към Бога, до нови, лични взаимоотношения с Него, до заръчане у дома.

Митрополит Антоний СУРЖИК
Превод: Димитър ПЛАСОВ

РАДОСТТА

ОТ ПУСТА

промислителна дисциплина, за да се завърнем към себе си и да тръгнем по пътя навътре, по който минаваме през себе си, на път към Самия Бог. Бог постоянно ни призовава, да не се отклоняваме от въртената на въртената ни горнина. Неговата ни любов – толкова мърчовина и дълготивност – поникава ни се струва безжизненост.

Ангелът-пазач на Ерем му казва: „Не бой се, Ерем, няма да те остави Бог, докато не създриши или сърцето ти, или костите ти.“

Бог ни изгражда Византия Божия

или нещастен случай, но вместо да проумеем, че е дошло време да се опом-

дросирова. Думата „дисциплина“ е свързана с думата „дисциплина“, ученичество. Дисциплината е състояние на ученика, негово отношение към учителя, негово отношение към живота, а не към това, което изучава. Подобно ученичество никога не е два дара; това е процес на постепено преодоляване на всяка себичност, заради израстването в единение с нека по-великото от нашето „аз“, нещо, което в края сметка, което е изгласа нашата самота, ще завладее и ще стане всичко в нашия живот.

Дисциплина в най-висшия смисъл на думата е възвисяние, извънпознание на волята Божия. Това е пробният камък за нашата преданост и вяност към Христа. Са-

ХРОНИКА От света

За мир и толерантност

От 7 до 9 януари в Истанбул се състоя мексидо народна религиозна конференция под надслов „Мир и толерантност: Диалог и разбирателство в Югоизточна Европа, Кавказ и Централна Азия“. В срещата взеха участие представители на трите монотеистични религии: коизустен, християнство и ислям. Освен на тази конференция бе да бъдат поменати новите на сътрудничество между тях за постигане на взаимно уважение и мирно съществуване в един свят, който носи белезите на тежки страдания и войни и конфликти. Конференцията е продължение на разискванията по въпросите на мир и толерантност, започнали през 1992 г. в Берн, и тези от 1994 г. в Истанбул. Бе открито, че макар по-голямата част от съществуващите остротни в региона да са разрезени, за жалост все още съществуват недоразумения, недоверие, неустойчив и изолатори промов на насилство. Като припомня, че „досега преобладаващото място на религията е претръпване срещу религията“, конференцията отпрати призив към всички религиозни лидери – да проповядват, да проповядват и да прилагат практика на уважение към представителите на други вероизповядвания и етнически общности.

Конференцията излезе с декларации, в които се казва: „Ние, участниците в конференцията, съзнаваме напредка, който беше постигнат след 1945 г. Ние вярваме, че военните конфликти затихнаха, продължава да съществува напрежение, но докладвано от воденото на разрезени спорове, които развалят пламъците на жестока промяна и категорично отричане на използването на този, побуждава хората към насилие. Нашите религиозни лидери да работят заедно с политическите водачи на своите страни за утвърждаването на мира, справедливост, човешките и религиозните права.“ [...] Настояваме за провеждане и продължаването на конструктивни диалози между представителите на различни вероизповядвания за разрешаване на актуалните проблеми, утвърждаване правото на имплементиране на различията религиозна в условията на мир и достояние.“

С благословено на Българския патриарх Максим и на решение на Светия Синод, официално на БПЦ в конференцията бе включен представител Висшия митрополит Дометий. Той огласи официалното поздравление от името на Българския патриарх към участниците в международната религиозна конференция, в която участват представители на всички религии.

„Българската православна църква, като свой член на Евангелия, Света Синод и Апостолска Църква, е съвместно изповядващо благодатно служение на своя народ и православна църква, ревностно споделяйки евангелия следва за духовно усъвършенстване и спасение, за утвърждаване „единството на духа чрез възпяване на мира“ (Ефеес 4:3) сред ближни и далечни.“

Изгорват на нашия народ и древна духовна бащиния на важен критерий между Исток и Запад, красноречиво свидетелства за богатството на религиозни култури на човешкия свят и мирно съществуване и взаимно уважение на различията, на различията от страна на българския народ, верен на божествената прилика на нашия Спасител и Господ Иисус Христос: „И както искате да постигнете а все човешките, тъй и ние постигваме с тях“ (Лука 6:31).

ЦВ

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ

за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“

Посочете издателство и период от време, за който искате да се абонаирате

Име.....

Презиме.....

Фамилия.....

гр./сб..... п. код.....

ж.к./ул..... обл.....

ж.к./ул..... №..... бл.....

вх..... ап..... тел:.....

Изпращайте на адреса на издателството попълнен талон за абонамент с приложен документ за плащане абонамент (банков бонордо или пощенски запис).

Целите ни ирива за абонамент си на стр. 8

езицини, издворани в евангелия прекия

За нас Бог е все още нещо далечно, а извещането Му – мрак и ужас; Съ-

